

НАРОДНИТЪ МОТИВИ ВЪ НАШАТА ЛИТЕРАТУРА.

Народнитѣ приказки и пѣсни, чрѣзъ които сж изразени: повѣрия, обичаи, събития прѣживѣни отъ Българина прѣзъ незапамѣтни врѣмена сж увличали и увличать старѣмника; словесното имъ въплочение отъ незнаенъ бардъ е минувало отъ поколѣния на поколѣния и когато тѣ като обряди, пѣсни и приказки сж живѣли съ поколѣнията, послѣднитѣ сж ги обогатявали съ купнение къмъ непостижимото, съ свѣтосѣта на съкровено, съ заманливостъта на въжделеното. Вѣковното единение на Българската душа съ народнитѣ приказки, пѣсни, повѣрия и обичаи е създадо едно цѣло отъ българина и повѣрията. Тѣ сж нераздѣлни, както недѣлимо е слънцето отъ неговата свѣтлина и топлина, Душата е слънцето—приказки, пѣсни и повѣрие сж свѣтлината и топлината. Повѣрията въ живота на Българина сж каквото е Балкана въ земята ни. Както Балканътъ съ свситѣ вѣковни лѣсове, бистроструйни потоци и извори напоява съ благодатна влага низинитѣ—тѣй, повѣрия и обичаи сж подкърмяли родния духъ прѣзъ дни на мъжки и изпитания, на радости и скърби. Както побасимъ старъ Балканъ е давалъ подслонъ на народни хайдуты и бунтовници, прѣзъ днитѣ на черно робство—тѣй и приказкитѣ и повѣрията сж приласквали душата на българина въ минути на колебания и тревоги. Както бързецътъ подухналъ отъ хладнитѣ усой на Балкана, летѣ облѣхва равнини и низини на роденъ край—тѣй и народнитѣ приказки, най чсто творени въ пазвитѣ на непрѣстѣпенъ за чужденеца край, сж обиколили по вси кѣтове на родната земя и сж крѣпила духъ. И както Балкана и низинитѣ съ равнинитѣ около него сж едно цѣло,—тѣй повѣрия, обичаи и Българина сж едно цѣло. И както низинитѣ безъ Балкана биха линѣли безъ влагата и сѣнки—тѣй и Българина би линѣлъ безъ вълшебството на народнитѣ приказки, повѣрия и обичаи. Безъ Балкана, кой знай бихме ли имали дѣйцитѣ на нашето възраждане, че даже тоя чаръ и вълшебство на родната пѣсенъ. Безъ народната пѣсенъ кой знай бихме ли запазили родъ и езикъ! Балканътъ и народната пѣсенъ за бъл